

סֵדֵר הַלְמוּד לְיוֹם ל' כֶּסֶל

(א' דראש חודש טבת/ו'

חנוכה)

סֵדֵר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

וְזֶה (שמואל ט"ו): **וַיִּשְׁפָּר שְׂמוֹאֵל אֶת אֶגְגֵּי, כִּי אֶגְגֵּי הוּא כָּלִיל הָאָרֶבֶעַ מַלְכוּת דְּסִטְרָא-אַחָרָא, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּמִדְבָר כ"ד):**
"רֵאשִׁית גֹּזִים עִמְלִיק". וְזֶה שְׁפִירַשׁ רַש"י: **וַיִּשְׁפָּר - חֲתָכוּ לְאַרְבָּעָה.** הֵינּוּ שְׂחֲתָד וְהַבְּדִיל אֶת הַדָּל"ת, שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, דְּלִית לָהּ מִגְרָמָא כְּלוּם וְכוּ' כַּנ"ל. מֵאֶגְגֵּי שֶׁהוּא כָּלִיל הָאָרֶבֶעַ מַלְכוּת דְּסִטְרָא-אַחָרָא, וְהֶעֱלָה אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים וְזֶה **וַיִּשְׁפָּר**, רֵאשִׁיתוֹת שָׁבוּעוֹת סְכוּת פְּסַח, כִּי עָקֵר חֵיוֹתָהּ מֵאֹר הַפָּנִים שֶׁבְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים כַּנ"ל. בְּבְחִינַת (שְׂמוֹאֵל-ב י"א): **"וַיְהִי לְתִשְׁבֹּת הַשָּׁנָה לָעֵת צֵאת הַמְּלָכִים", "תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה" - זֶה בְּחִינַת שֵׁלֶשׁ רִגְלִים, שֶׁהֵם יְמֵי דִין, יְמֵי תְּשׁוּבָה, כְּמֵאִמֵר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (רֵאשִׁית הַשָּׁנָה ט"ז): 'בְּפֶסַח נִדְוָנִין עַל הַתְּבוּאָה, בְּעֶצְרַת' וְכוּ'. וְאִז עֵת צֵאת הַמְּלָכִים כַּנ"ל, שְׂמוֹצִיאִין אֶת בְּחִינַת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִגְּלִיּוֹת שֶׁל הָאָרֶבֶעַ מַלְכוּת, וּמַעֲלִין אוֹתָהּ אֶל אֹר הַפָּנִים, הַמֵּאִיר בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים כַּנ"ל:**

וְעַל כֵּן יש ארבע בחינות בכל רגל, בפסח הם ארבע כוסות. בשבועות הוא סדר המשנה, שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, כמו שאמרו רבותינו, זכרוןם לברכה (ערובין נ"ד): 'כיצד סדר משנה וכו'. בסכות היא ארבעה מינים, הכל כנגד בחינת הד' הנ"ל, בחינת מלכות הנ"ל, שצריך להעלותה אל האור הפנים, על ידי שמחות המצוות שמתקבצין לתוך הרגלים כַּנ"ל:

וְעֵקֶר הַתְּגִלוֹת הַחֶסֶד הַנִּ"ל, שֶׁעַל יְדוֹ קוֹצְרִין וְחוֹתְכִין
 וּמְבַדִּילִין אֶת הַדָּל"ת הַנִּ"ל מֵאַרְבַּע גְּלוֹת שֶׁל
 הָעֲבוֹ"ם, הוּא עַל-יְדֵי תוֹכָחָה. כִּי עַל-יְדֵי פְּתִיחַת פֶּה שֶׁל הַמוֹכִיחַ,
 נִתְּגַלָּה חֲכָמָה. וְעַל-יְדֵי זֹאת הַחֲכָמָה, נִתְּגַלָּה הַחֶסֶד. כִּי עֵקֶר
 הַתְּגִלוֹת הַחֶסֶד, עַל-יְדֵי הַחֲכָמָה, כִּי 'אֵל נִהִירוּ דְּחֲכָמְתָּא' (זוהר
 לְדָלָךְ צ"ד.) (עיי'ן זוהר צו לא אחרי סה). כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשִׁלֵי ל"א): "פִּיָּה פְּתַחַה
 בְּחֲכָמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה". וְזֶה (תְּהִלִּים קמ"א): "יְהִלְמֵנִי צְדִיק
 חֶסֶד וַיּוֹכִיחֵנִי", הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי תוֹכָחָה נִתְּגַלָּה חֶסֶד:

וְצָרִיכִין אָנוּ לְקַבֵּל תוֹכָחָתְכֶם, אַף-עַל-פִּי שֶׁתוֹכָחָה שְׁלָהֶם הִיא
 לְפַעְמִים דְּרָךְ בְּזִיוֹן שְׂמֵבָזִים אוֹתָנוּ, אַף-עַל-פִּי-כֵן
 צָרִיכִין אָנוּ לְקַבֵּל תוֹכָחָתְכֶם, כִּדֵּי לְקַבֵּל עַל יְדוֹ אֶת הַחֶסֶד, כַּנִּ"ל. כִּי
 מֵה שֶׁתוֹכָחָתְכֶם הוֹלֶכֶת לְפַעְמִים בְּדָרְךְ בְּזוּי, צָרִיךְ לְדוֹן אוֹתָם לְכַף
 זְכוּת. כִּי אִין אָדָם נִתְּפָס עַל צַעֲרוֹ, כִּי סוֹבְלִים צַעַר גָּדוֹל מֵאוֹתָנוּ.
 כִּי אֶפְלוּ מֵה שֶׁהוּא טוֹב אֶצְלָנוּ הוּא רָעָה אֶצְל הַצְּדִיקִים, וְכַעֲיִן מֵה
 שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (יְבָמוֹת ק"ג): 'כָּל טוֹבָתָן שֶׁל
 רְשָׁעִים רָעָה הִיא אֶצְל הַצְּדִיקִים'. הֵינּוּ כִּי עֶסְקִים וְשִׁיחַת חֶלְוִין
 שְׁלָנוּ הוּא בּוֹדְאֵי רָעָה אֶצְלָם, אֵלֶּא אֶפְלוּ טוֹבוֹתֵינוּ, הֵינּוּ הַתְּפִלָּה
 שֶׁהִיא בְּעֶרְכָּנוּ רַק טוֹב, הוּא רָעָה אֶצְל הַצְּדִיקִים בְּבַחֲיַנַּת (שָׁם):
 "וְתַפְּלָתִי בְּרַעוּתֵיהֶם", כִּי תַפְּלָתָנוּ מְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם.

כִּי כָּל הָעֲרָבוּב הַדַּעַת וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְכָל הַשְּׁטוּתִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ
 לְפַעְמִים, הֵכֵל נִמְשָׁךְ בַּתְּפִלָּתָנוּ. כִּי כָּל הַבְּלָבוּלִים וְכוּ' וְכָל
 הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁחוֹשֵׁב הָאָדָם לְפַעְמִים, הֵכֵל בָּאִים עַל דַּעְתּוֹ בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה דִּיקָא, וְהֵכֵל נִשְׁמָע אֵלָיו אִזּוּ דִּיקָא, בְּשַׁעַת שַׁעוֹמֵד
 לְהַתְּפִלָּל. בְּבַחֲיַנַּת (שָׁם ק"ו): "מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה', יִשְׁמִיעַ כָּל
 תְּהִלָּתוֹ". 'תְּהִלָּתוֹ' - לְשׁוֹן (אִיּוֹב ד'): "וּבְמִלְאָכָיו יִשִּׁים תְּהִלָּה", הֵינּוּ

עֲרֹבֹב וּבִלְבֹלִים, שָׂאז מִשְׁמִיעִין אֶת עֲצֻמֹן דִּיקָא בְּשַׁעָה שְׁעוּמֵד לְהַתְּפִיל וּלְמִלַּל גְּבוּרוֹת ה'. וְהוּא בְּשִׁתֵּי בְּחִינּוֹת: אוֹ שְׂבָאִים לְהַתְּתַקֵּן מִחֲמַת שְׂרוּאִים שְׂמַתְּפִיל בְּכֹנָה כְּרָאוּי, עַל כֵּן בָּאִים לְהַתְּתַקֵּן. כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן שִׁיכּוֹלִין לְהַתְּתַקֵּן, כִּי יֵשׁ בָּהֶם נִיצוּצוֹת קְדוּשִׁים שְׂצָרִיכִין תְּקוּן. אוֹ בְּבַחֲינָה אַחֲרַת, מִחֲמַת שְׂאִינוֹ רָאוּי לְהַתְּפִיל, וּבָאִין לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ מִתְּפִלָּתוֹ. עַל כֵּן פָּנִים בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ, בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא בָּאִין כָּל הָעֲרֹבֹבִים וְכָל הַבִּלְבּוּלִים שֶׁל הָאָדָם, וְנִשְׁמָעִין אֶצְלוֹ אוֹ, וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָאִין הַבִּלְבּוּלִים וְהָעֲרֹבֹבִים תְּהִלָּה כַּנִּל, מִחֲמַת שְׁהֵן בָּאִים דִּיקָא בְּעַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּהִלָּה כַּנִּל.

וְכָל הַתְּפִלוֹת הָאֵלוּ עִם כָּל הָעֲרֹבֹבִים בָּאִין אֶל הַצְּדִיקִים, כִּי הַצְּדִיקִים הֵם בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׂאֵלָיו בָּאִין כָּל הַתְּפִלוֹת לְהַעֲלוֹתָן. בְּבַחֲינַת (יִשְׁעִיה מ"ח): "וְתִהְיֶה אֶחָטָם לָךְ", שְׂכָל הַתְּהִלוֹת בָּאִין לְבַחֲינַת מְשִׁיחַ, שְׁהוּא בְּחִינַת חֲטָם, בְּחִינַת (אִיכָה ד'): "רוּחַ אֶפִּינוּ מְשִׁיחַ ה'". כִּי מְשִׁיחַ הוּא מוֹרַח וְדָאִין (כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, סְנֵהֲדַרִּין צ"ג), בְּבַחֲינַת (יִשְׁעִיה י"א): "וְהִרְיָחוּ בִירְאֵת ה'". הֵינּוּ בְּתְּפִלוֹת, שְׁהֵן בְּחִינַת (מְשָׁלִי ל"א): "יִרְאֵת ה' הִיא תִתְּהַלֵּל". כִּי הוּא מוֹרַח וּמְרַגֵּישׁ בְּהַתְּפִלוֹת שְׂמֻקְבֵּל מֵהֶם, אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שְׁהוּא, כִּי כָּל הָעֲרֹבֹבִים שֶׁל כָּל אֶחָד הֵם בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה כַּנִּל. נִמְצָא שְׁהַצְּדִיקִים הֵם סוּבְלִים צַעַר עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת שְׂלָנוּ שְׂמַבְלָבִין אוֹתָן כַּנִּל, וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ לְקַבֵּל תּוֹכְחָתָם אֲף שְׂמַבְזִין אוֹתָנוּ כַּנִּל:

ח אֲמַנָּם לְכַאוּרָה אֵיךְ אֶפְשָׁר לוֹ, לְהוֹכִיחַ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד. הֵלֵא כָּל הַתְּפִלוֹת בָּאִין אֶצְלוֹ בְּיַחַד, שֶׁל הַכְּשָׁרִים וְשֶׁל אוֹתָם שְׂאִינָן כְּשָׁרִים, וְאֵיךְ יוֹדֵעַ אֵיזָה תְּפִלָּה בָּאָה מִזֶּה אוֹ

זֶה הַחֶמְדָּה וְזֶה הַחֶמְדָּה וְזֶה הַחֶמְדָּה

ח'תכו - אמר משה רבינו ל' ענין מקוה שיהיה מצד מצד רבנו יהיה תיקון רבנו' -
- חק נתן ולא יעבור' יצא לאור ע"י הוצאת 'נצחתי ואנצח' שע"י ישיבת תיקון המידות -

מזה, כדי להוכיח אותו. אך הוא יודע זאת, על ידי העזות והתורה של כל אחד ואחד, אם תפלתו היתה כהוגן אם לאו. כי יש שני מיני עזות, כי יש עזות דקדושה, שאי אפשר לקבל את התורה כי אם על-ידי זה העזות דקדושה. כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (אבות פרק ב'): 'לא הבישן למד', וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ביצה כ"ה): 'מפני מה נתנה תורה לישראל - מפני שעזין הין', וכמו שאמרו (אבות פרק ה') 'הוי עז בנמר'. ובשביל זה התורה נקראת עז, כמו שכתוב (תהלים כ"ט): 'ה' עז לעמו יתן', (וכמו שפרש רש"י, וכן בזבחים קט"ז). כי אי אפשר לבוא אל התורה, כי אם על ידי עזות דקדושה. וכנגד זה, יש להפוך עזות מן הסטרא אחרא, שמשם באין תורות אחרות. שהן תורות שלהן, שהם בחינת פסילים. כי כל מי שיש בו עזות, בידוע שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני' (נדרים כ'). ויש לו תורה מסטרא אחרא הנקראין פסילים, שהוא הפך מן התורה הקדושה שלנו שהוא בחינות: "פסל לך". כי היא נקראת פסלת, על שם העתיד. כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה (פסחים ג') 'אור שהוא יקר בעולם הזה, יהיה קפוי וקל לעולם הבא. שהיא בחינות פסלת, שהוא קפוי וקל וצף למעלה. אבל תורתו היא פסלת אפלו בעולם הזה, ועל שם זה נקראין פסילים, כמו שכתוב (שמות כ'): "לא תעשה לך פסל". ומי שיש לו עזות שלהם מן הסטרא-אחרא, הוא מקבל תורה שלהם בחינת פסילים כנ"ל:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הישרי:

זו עקר השכל הוא רק השכל האמתי של הצדיקי אמת שעל-ידי זה השכל זוכין להשגת אלהות להכניס השגת אלהות לכל הנלזים אליהם וכל החכמות החיצוניות הם כסילות גמור נגד זה

הַשֶּׁכֶל. וְלַפְעָמִים בְּעֹזְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כְּשֶׁנּוֹפֵל זֶה הַשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל
 אֵלֵיהֶם לְהַעֲכוּ"ם וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְאִזֵּי הֵם מִתְגַּבְּרִים בְּחֻכְמָתָם
 וּמְמַשְׁלֵתָם. וְאִזֵּי מִתְגַּבֵּר חַס וְשָׁלוֹם, מְמַשְׁלֵת הָעֲכוּ"ם כְּשִׁיזְנָקִים
 יוֹתֵר מִהָרְאוּי לָהֶם חַס וְשָׁלוֹם מִשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת
 דְּקִדְשָׁה בְּחִינַת חֲכָמָה תִּתְּאָה שֶׁבְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם מֵאַרְבָּעָה
 עוֹלָמוֹת שֶׁהִיא בְּחִינַת הַחֲכָמָה הַמְּנַהֶגֶת אוֹתוֹ הָעוֹלָם. וְכָל
 הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָאָמוֹת כָּלָם הֵם תַּחַת הַחֲכָמָה תִּתְּאָה וְיִזְנָקִים מִשָּׁם.
 וּמִי יוֹכֵל לְסַבֵּל אֶת קוֹל הַצִּעְעָקָה וְהַזְעָקָה הַגְּדוֹלָה כְּשֶׁנּוֹפֵל בְּחִינַת
 הַמַּלְכוּת הוּא הַשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל אֵלֵיהֶם. בְּבְחִינַת: "זַעֲקַת מוֹשֵׁל
 בְּכַסִּילִים" (קֹהֶלֶת ט' יז) כְּשֶׁרוֹצֵה הַכַּסִּיל (בְּחִינַת מֶלֶךְ זֶקֶן וְכַסִּיל) (קֹהֶלֶת ד)
 הוּא תֵּיצֵר הָרַע בְּחִינַת מַלְכוּת דְּסְטָרָא אַחֲרָא כְּמִבְּאָר בְּסִימָן א') לְהַתְּחַבֵּם.
 שְׂמֵתִּגְבְּרִים לְהַמְשִׁיךְ לְתוֹךְ הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם שֶׁהֵם כְּסִילוֹת בְּאַמְת
 אֶת בְּחִינַת הַחֲכָמָה הָאֱמֵתִית שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל שֶׁל הַשְּׂגָת
 אֱלֹהוֹת. וְאוֹמְרִים שֶׁרַק הֵם חֲכָמִים וְאִין חֲכָמָה גְּדוֹלָה כְּחֻכְמָתָם
 הַמְּטַעִית אֲשֶׁר כָּל יְנִיקָתָהּ מִנְּפִילַת הַשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל. וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־
 הוּא בְּעֶצְמוֹ כְּבִיכּוֹל שׂוֹאֵג עַל זֶה בְּבְחִינַת: "שָׂאֵג יִשָּׂאֵג עַל נְוָהוּ"
 (יִרְמְיָה כ"ה ל) 'עַל נְוָה דִּילָהּ' בְּחִינַת הַמַּלְכוּת שֶׁנּוֹפֵל חַס וְשָׁלוֹם
 בְּגִלְיוֹת שֶׁל הָאֲרָבַע מַלְכוּיֹת דְּסְטָרָא אַחֲרָא שֶׁהֵם הָאֲרָבַע גְּלִיּוֹת:
 ח וְצָרִיד כָּל אֶחָד לְרֹאוֹת לַחֲתוּךְ וְלַהֲבָדִיל וְלַהֲעֵלוֹת הַחֲכָמָה הַנִּלְ"ל
 מִבֵּין הָאֲרָבַע גְּלִיּוֹת וְלַחֲזוּרָה לְשֶׁרֶשֶׁה. וְזֶה זֹכִיךְ עַל־יְדֵי צְדָקָה
 וְחֶסֶד שְׁעוֹשִׂין, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מֵעֲלִין הַשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל מִהַגְּלוּת וּמִכְּנִיעִין
 מְמַשְׁלֵת הָעֲכוּ"ם. עַל כֵּן צָרִיד כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינַתוֹ לְהַשְׁתַּדֵּל
 תָּמִיד וְלְרֹאוֹת לְהוֹצִיא הַשְּׂכִינָה מִהַגְּלוּת הֵינּוּ הַשֶּׁכֶל הַנִּלְ"ל עַל־יְדֵי
 חֶסֶד. וְעַל־יְדֵי־זֶה מִכְּנִיעִין חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְנִצּוֹלִין מֵעַל מַלְכוּת
 הָרָשָׁעָה וְזֹכִיךְ לְהַשְׂגָּת אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תכח - אָמַר מִוֹהַרְנֵי"ת זִצִּי"ל "לֹא אֶנְי מִקֹּוה שִׁדְחָ לְאָחֵד מִסְפְּרֵי רַבָּנָו יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַ"ל" - זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנָח" שְׁעַי יִשְׁבַּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

ט וּבְנֶגֶד הָאֲרָבֶּעַ מַלְכֵי־זוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁל הָאֲרָבֶּעַה עוֹלָמוֹת (אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָה, פִּידוּעַ) יֵצְאוּ מֵאֲבָרָהֶם אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד אֲרָבֶּעַה בָּנִים שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּנֶגֶד אֲרָבֶּעַה בָּנִים דְּבָרָה תּוֹרָה; חָכָם וְרָשָׁע וְתָם וְשֵׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֵׂאל. כִּי יִצְחָק הִיא בְּחִינַת: "בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָב" (מְשִׁלֵי י"א), וְעָשׂוּ הוּא בֵּן רָשָׁע וְיַעֲקֹב הוּא בֵּן תָּם כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם" (בְּרֵאשִׁית כ"ה כז) וְיִשְׁמַעְיָאל הוּא בְּחִינַת בֵּן שֵׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֵׂאל, הֵינּוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלְשֵׂאל כִּפְרָה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הָעוֹנוֹת שֵׂאִינָם יְדוּעִים לוֹ שְׁזָה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה בְּבְחִינַת: "אֲשֶׁר לֹא גִזַּלְתִּי אִזּוֹ אֲשִׁיב" (תְּהִלִּים ס"ט ה). וְזֶה בְּחִינַת אֲבָרָהֶם תִּיקוֹן שִׁחְרִי"ת נוֹטְרִיקוֹן שֵׂאִינוּ יוֹדֵעַ חָכָם רָשָׁע תָּם שֶׁהֵם בְּחִינַת הָאֲרָבֶּעַ מַלְכֵי־זוֹת כְּנֶ"ל: (אָמַר הַמַּעֲתִיק, אֲצִילוֹת בְּחִינַת חֶכְמָה בְּחִינַת יִצְחָק וּבְרִיאָה בְּחִינַת בִּינָה וְתְשׁוּבָה בְּחִינַת יִשְׁמַעְיָאל שְׁעֵשָׁה תְשׁוּבָה כְּמֵאֵמַר חֲזו"ל (בְּבֵא בְּתָרָא טז), וְיִצִּירָה בְּחִינַת יַעֲקֹב אִישׁ תָּם בְּחִינַת אֱמֶת לְיַעֲקֹב בְּבְחִינַת וְאוֹ פִּידוּעַ וְעֲשִׂיָה כְּנֶגֶד עָשׂוֹ אֲשֶׁר בְּרַבּוֹ שׁוֹלְטִים הַקְּלָפוֹת וְהַרְשָׁעִים פִּידוּעַ): וְשִׁחְרִית בְּחִינַת שִׁחְרוֹת בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל הַתְּחִתּוֹן הַנִּ"ל שְׁזָכָה לְתַקְּנוֹ עַל־יְדֵי שְׁהִיָה שׁוֹנָא בְּצַע כִּי מָאֵם מְמוֹן סְדוּם כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אִם מְחוּט וְעַד שְׁרוּף נַעַל" (בְּרֵאשִׁית י"ד כג). וְעָשָׂה תָמִיד חֶסֶד לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוֹת דְּקִדְשָׁה מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְעַל כֵּן רָדַף אַחַר הָאֲרָבֶּעַה מַלְכִים כִּדִּי לְהַכְנִיעֵם שִׁהֵן בְּחִינַת הָאֲרָבֶּעַ מַלְכֵי־זוֹת דְּסְטֵרָא אַחֲרָא: (אָמַר הַמַּעֲתִיק, וְהַעֲלָה הַמַּלְכוֹת דְּקִדְשָׁה מִהֶם כְּמֵאֵמַר חֲזו"ל מְדַרְשׁ רַבָּה פְּרָשַׁת לֶךְ־לֶךְ וְהוּבֵא בְּפִירוּשׁ רַש"י שֵׁם עַמֻּק תְּפִלָּה שְׁהוֹשׁוּ שָׁם כָּל הָאֲמוֹת וְהַמְּלִיכוֹת אֶת אֲבָרָהֶם עֲלֵיהֶם לְנִשְׂיָא אֱלֹקִים וְלִקְצִין):

י וּבְנֶגֶד הָאֲרָבֶּעַה הַנִּ"ל יֵשׁ בְּכָל יוֹם־טוֹב אֲרָבֶּעַ מִצְוֹת לְהַעֲלוֹת הַדָּל"ת בְּבְחִינַת מַלְכוֹת דְּקִדְשָׁה מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא לְבַטֵּל אֲרָבֶּעַ מַלְכֵי־זוֹת דְּסְטֵרָא אַחֲרָא. בְּפִסַּח הֵם אֲרָבֶּעַ כּוֹסוֹת, וּבְשִׁבְעוֹת הוּא סֵדֶר הַמִּשְׁנָה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה שֶׁהִיא אֲרָבֶּעַ פְּעָמִים בְּיַד כָּל אֶחָד

כְּמֵאמֶר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (ערוֹבֵין נ"ד), וּבְסֻכּוֹת הֵם אַרְבָּעָה מֵיָנִים הַכֹּל כְּנֶגֶד בְּחִינַת הָאֲרָבַע מַלְכוּיֹת וְקִדְשָׁה שְׁצָרִיכִין אֲזוֹ לְהַעֲלוֹתָם אֶל אֹר הַפָּנִים עַל־יְדֵי שְׂמֵחַת הַמְצֻוֹת שְׂמֵחַת־קַבְצִים לְתוֹךְ הַרְגָּלִים כַּנ"ל. וְצָרִיכִין לָזֶה בְיוֹם־טוֹב לָשׁוּב בְּתִשְׁבָּה מִתּוֹךְ שְׂמֵחָה וְעַל־יְדֵי־זֶה מְקָרְבִין אֶת הַגָּאֲלָה:

יֵא וְעַקֵּר הַתְגַּלוֹת הַחֶסֶד הַנ"ל הִיא עַל־יְדֵי שְׂמֵחַת־לֵין תּוֹכְחָה וּמוֹסֵר מִהַצְדִּיקִי אֶמֶת וְאַף־עַל־פִּי שְׂתוֹכְחָתָם לְפַעְעִים בְּדַרְךְ בְּזִיוֹן שְׂמֵחָה אֹתָנוּ וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִין לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד:

סֵדֶר הַיַּיִּט פְּנִימָנִי הַיּוֹמִי:

קַעָה (ט) הַסֵּפֶר שֶׁהוֹלִיכוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים הַנ"ל הָיָה הַהֶעֱתָקָה שְׁלִי מֵהַ שְׂהֶעֱתָקְתִּי סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַנ"ל כַּנ"ל: הַסֵּפֶר שֶׁנִּשְׂרַף אָנוּ מְכַנִּין בְּשֵׁם סֵפֶר הַשְּׁנִי, כִּי כָּל אֱלוֹ הַסִּפְרִים שֶׁנִּדְפְּסוּ הֵם בְּחִינַת סֵפֶר הָרֵאשׁוֹן כִּי כָּל־הֵם בְּחִינַת נְגֻלָּה שְׁלוֹ (אַף־עַל־פִּי שְׂאֵצֵל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא גְבוּהָ יוֹתֵר מִרְזִין דְּרְזִין כִּי כָּל תְּבָה וְתְבָה שֶׁל סִפְרֵיו שֶׁנִּדְפְּסוּ הִיא מְלֵאָה סוּדֵי סוּדוֹת וְרְזִין דְּרְזִין עַד אֵין סוּף כְּמוֹבֵן לְמִשְׁכִּיל, אֵךְ אֶצְלוֹ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה הָיָה כָּל זֶה בְּחִינַת נְגֻלָּה).

וְהַסֵּפֶר שֶׁצָּוָה לְשַׂרְף כְּשֶׁהָיָה בְּלִמְבָרְגָּה זֶה הוּא סֵפֶר הַשְּׁנִי וְהִיא בְּחִינַת רְזִין שְׁלוֹ, וְזֶה הַסֵּפֶר הַשְּׁנִי הֶעֱתָקְתִּי לְפָנָיו בְּשֵׁנַת תְּקַס"ו וְהַהֶעֱתָקָה שְׁלִי נָתַן בְּיַד שְׁנֵי אַנְשִׁים לְהוֹלִיךְ בְּעִירוֹת וְלוֹמַר בְּכָל עִיר מְעַט מִהַסֵּפֶר הַזֶּה כַּנְזָכָר לְעִיל וְהַשְּׁבִיעַ אֹתָם אֲזוֹ שְׁלֵא יִגְלוּ הַדְּבָר לְשׁוּם אָדָם.

וְעוֹד הָיָה לוֹ סֵפֶר שְׁלִישִׁי וְהוּא סֵפֶר הַגָּנוּז שְׁלֵא נָגַע בּוֹ שׁוּם יָד אָדָם וְלֵא שְׁזַפְתּוּ עֵין וְהוּא בְּחִינַת רְזִין דְּרְזִין שְׁלוֹ וְגַם זֶה הַסֵּפֶר כְּבָר הָיָה נִגְמָר בְּשֵׁנַת תְּקַס"ו בְּתַחֲלָתוֹ כִּי אֲזוֹ סֵפֶר לְפָנָי כָּל זֶה.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תל - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -

וְעַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהָבֵן מַה הַשִּׁיג אַחֲרֶיךָ כִּי כָּבַר הַתְּפִאָר כַּמָּה
וְכַמָּה פְּעָמִים שֶׁהוּא אֵינוֹ עוֹמֵד עַל מְדִינָה אַחַת לְעוֹלָם וְאָמַר
שָׂאֵם הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁעוֹמֵד הַיּוֹם עַל מְדִינָה שֶׁל אֶתְמוֹל אֵינוֹ צָרִיךְ
אֶת עֲצָמוֹ כִּלְלֵי, וּבְכָל פַּעַם אָמַר שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כִּלְלֵי מַחֲמַת שְׂרָצָה
לְהַשִּׁיג יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְעַתָּה בֵּין תָּבִין אֶת אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ עַד הֵיכָן עֲצָמוֹ הַשְּׂגוּתוֹ כִּי חַי
אַחֲרֶיךָ חָמֵשׁ שָׁנִים רְצוּפִים גַּם הָיוּ לוֹ יְסוּרִים קָשִׁים וְעֲצוּמִים
אַחֲרֶיךָ וְהָיָה בְּכָל הָעִירוֹת וְהַטְּלֵטוּלִים שֶׁל נְסִיעוֹת נְאוּרִיטָשׁ
אַחֲרֶיךָ וְגַם בְּבִרְאֵד וּלְמִבְּרֵג הָיָה אַחֲרֶיךָ שֶׁעַל יְדֵי כָּל זֶה פָּעַל
וְעָשָׂה הַרְבֵּה מְאֹד וְהַשִּׁיג הַרְבֵּה מְאֹד וּמִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקָדוֹ
יֻכַּל לְהִתְנוּצֵץ לוֹ אֵיזָה הַתְּנוּצָצוֹת עַל־יְדֵי־זֶה מְגִדְלַת רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה אֲשֶׁר לֹא הָיָה דְגֻמָּתוֹ בְּעוֹלָם:

קעו (י) בְּשִׁמְסֵר הַסֵּפֶר הַנִּל לְיַד שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּל וְאָנְכִי לֹא
יִדְעֵתִי מִזֶּה כִּלְלֵי, כִּי עָשָׂה הַדְּבָר בְּהַסְתֵּר גָּדוֹל וְלֹא יָדַע שׁוֹם אָדָם
מִזֶּה. אַחֲרֶיךָ בָּאתִי לְפָנָיו בְּתַחֲלַת קִיץ תְּקִס"ו וְאָמַר לִי אֲנִי זְכוּתִי
אוֹתָךְ בְּמִצְוֵה בְּמָה שֶׁנִּתְתִּיתִי לָךְ לְכַתֵּב סֵפֶר הַנִּל וְאָמַר הַסֵּפֶר שֶׁלָּךְ
כָּבַר הַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת עֲבָדָא בְּעוֹלָם:

קעז (יא) וְהִזְהִיר אוֹתִי אֲזִי לְהַתְּפִלֵּל עַל הַיָּלֵד הַיָּקָר שֶׁלּוֹ שְׁלֵמָה
אֲפָרִים זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה כִּי הָיָה לוֹ חֲלֵי הַהוֹסֵט [שְׁעוּל] אֲזִי, וְהִזְהִיר
אוֹתִי מְאֹד לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה עֲבוּרוֹ וְאָמַר יִדְעֵתִי כְּשִׁמְסֵרִתִּי זֶה
הַסֵּפֶר לְיַד הָאֲנָשִׁים הַנִּל שֶׁיִּקְחוּ עֲצָמָם וְיִתְגַּבְּרוּ עַל הַתִּינוֹק הַזֶּה
(הֵינּוּ הַמְּקַטְרָגִים), וְגַם הָאִישׁ שֶׁמְסֵרִתִּי הַסֵּפֶר הַנִּל לְיָדוֹ (הֵינּוּ אֶחָד
מִשְׁנֵי אֲנָשִׁים הַנִּל). הִזְהִירֵנִי מְאֹד מְאֹד בְּעַת שֶׁמְסֵרִתִּי לְיָדוֹ הַסֵּפֶר
לְמַעַן הַשֵּׁם שֶׁיְהִיָּה נִזְהָר לְהַתְּפִלֵּל וּלְהַעֲתִיר עַל הַתִּינוֹק הַנִּל,
וּבְעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים הַתְּגַבֵּר הַקְּטָרוֹג עַד שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּאוֹתוֹ הַקִּיץ

התינוק הנ"ל:

קעח (יב) באותו קיץ שלח אותי לרבי יהושע זכרוננו לברכה לקהלת קדש דזרין סמוך לפטירתו עם הקויטל שיקח בדעתו אלו השמות שרשם שם כדי שיהיה לו טובה לעולם הבא ואמר שעל-ידי-זה יוכל לבוא אליו מיד אחר הסתלקותו וכן היה שבא אליו תכף רבי יהושע הנ"ל:

קעט (יג) בשבא מלמברג אמר אני דומה כמו חוני המעגל שיטן שבעים שנה. והייתי סבור שכבר שכחו אותי, ובבואי לווארניוויצע קפץ אחד מאנשינו אצלי תכף כשראה אותי, והוא היה מחיה אותי ממש:

סדר הצלה-בית הימני:

קעז. המלך גובה יציאותיו מן העם. קעח. על-ידי כבוד שמכבדין את בני הצדיקים, נתעורר רצון אצל השם יתברך שיבוא משיח. קעט. על-ידי ההליכה שהולכים לצדיק, מכניעים את השונאים. קפ. מי שעובר על הצווי של הצדיק, הוא נופל מחשיבותו. קפא. מי שמהנהו מנכסיו, באלו מהנה כל ישראל ונצול ממיתה. קפב. מי שמסרב על דברי צדיק, באלו שאל בקוסמים. קפג. על-ידי החכמה ה' עמו, גם אימתו מטלת על הבריות. קפד. מי שסומך את הצדיק בכל מיני סמיכות, הוא סמוך וקרוב לו לעולם הבא. קפה. מי שמתגרה בצדיק, לסוף הוא נתפס במצודה רעה. קפו. מי שמספר מעשיות מצדיקים, מזכירין לו צדקותיו. קפז. הצדיק יכול לתן דבר, שלא בא לעולם. קפח. הצדיק – כל מקום אשר ידרך כף רגלו הוא קונה. קפט. מי שנותן עצה לצדיקים בעת התנגדות, מעשה ידיו קימים; ואין מבטל אותם. קכ. בשעה שמסתכל על הצדיק, יסתכל באימה, כדי שלא יענשו אותו מן

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תלג - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

השמים. קלל. על-ידי יראת-שמים נשתוקק האדם לקרב את עצמו לצדיק. קלל. על-ידי ישיבה אצל שלחן הצדיק נתבטל המלחמה. קלל. מי שהוא זיפן, לסוף שיתחבר עם המתנגדים, שחולקים על הצדיק. קלל. לפעמים הצרעת פורח לצדיק, כי מקרוב קרב איזה אדם בתשובה. קלל. מי שאומר על הצדיק שהוא רשע ועל הרשע שהוא צדיק, על-ידי זה יפל לחלשה, גם על-ידי זה חמה ולבנה נלקין. קלל. התקשרות לצדיק הוא רפואה גדולה. קלל. קשה לאדם להשיג איזה תשועה, כשיש צדיק בעיר, ואינו מבקש ממנו, שיתפלל עליו. קלל. לפעמים יש אחד שמקרב בהתקרבות גדול לצדיק, ואינו מרגיש בעצמו שום יראת-שמים; ידע כי אם לא היה מקרב, לא היה ראוי לחיות כלל. קלל. לפעמים הצדיק מתבייש לבקש מהקדוש-ברוך-הוא על צערו. מה עושה הקדוש-ברוך-הוא, מביא צער כזה על רשע, כדי כשהרשע בא ומבקש ממנו, שיתפלל עליו, על-ידי זה נצול גם הצדיק מצערו.

סדר שיחות הר"ן הי"א:

פז לפי בחינת הימים נוראים ראוי שיהיה לנו אתרוג נאה כי אמרי אנשי: 'כל נער יש לו אשה נאה' והאתרוג הוא בחינת אשה, כמו שכתוב בזהר (תקונים יג, כא) שהאתרוג הוא בחינת (שיר-השירים ד-ז): "כלף יפה רעיתי ומום אין בך" ובמים נוראים ישראל הם בבחינת נער, כי אזי הם בבחינת: "והנה נער בוכה" (שמות ב-ז), מיד: "ותחמל עליו" כמו שכתוב בתקונים (תקון יא), ועל-כן ראוי שיהיה לישראל אתרוג נאה כנ"ל:

ומי שבוכה ביותר ונכנס ביותר בבחינת "נער בוכה" ראוי שיהיה לו אתרוג נאה ביותר כנ"ל:

כי זה שאומרים העולם שכל נער יש לו אשה נאה, זה יש להבין

כִּי עֵקֶר הַשִּׁכְלָל הוּא מֵהַמַּחֲ וְהַמַּחֲ שׁוֹאֵב מִמַּחֲ שֶׁבְּעֲצָמוֹת, שֶׁהוּא נִשְׁקָה עַל-יְדֵי לְחֹת וְשִׁמְנוֹנִית הַגּוֹף בְּבַחֲיִנַת (אִיּוֹב כ"א-כד): "וּמַחֲ עֲצָמוֹתָיו יִשְׁקָה" כִּי עַל-יְדֵי לְחֹת וְשִׁמְנוֹנִית הַגּוֹף נִשְׁקָה הַמַּחֲ שֶׁבְּעֲצָמוֹת וְזֶהוּ עֵקֶר קִיּוֹם הַשִּׁכְלָל כִּי עֵקֶר קִיּוֹם הַשִּׁכְלָל עַל-יְדֵי לְחֹת וְשִׁמְנוֹנִית הַגּוֹף כִּי מִקּוֹם אַחֵר וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא נֶעֱרַר וְאִין שִׁכְלוֹ בְּשִׁלְמוֹת וְנִשְׁאָר מִחוּ כָּנוּם בְּעֲצָמוֹת כִּי אִין שׁוֹאֵב מִחוּ מִמַּחֲ שֶׁבְּעֲצָמוֹת וּמַחֲמַת זֶה אִין שִׁכְלוֹ בְּשִׁלְמוֹת כַּנֶּ"ל, נִמְצָא שֶׁנִּשְׁאָר הַמַּחֲ כָּנוּם בְּעֲצָמוֹת וְעַל-כֵּן בֵּת זִוְגוֹ שֶׁנִּלְקַחָה מִן הָעֲצָמוֹת כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו" (בְּרֵאשִׁית ב"א) וְכוּ', נִמְשָׁךְ אֵלֶיָּהּ רַבּוּי הַמַּחֲ שֶׁנִּשְׁאָר כָּנוּם בְּעֲצָמוֹתָיו אֲשֶׁר מִשָּׁם נִלְקַחָה כַּנֶּ"ל וְעַל-כֵּן בֵּת זִוְגוֹ נֶאֱדָה כִּי עֵקֶר הַיְפִי עַל-יְדֵי הַמַּחֲ וְהַחֲכָמָה בְּבַחֲיִנַת: "חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו" (קֹהֶלֶת ח"א) וְעַל-כֵּן הִיא נֶאֱדָה מִחֲמַת שֶׁנִּמְשָׁךְ אֵלֶיָּהּ רַבּוּי הַמַּחֲ כִּי הִיא עֵצָם מֵעֲצָמוֹתָיו שֶׁל זֶה שֶׁאִין שִׁכְלוֹ שָׁלֵם וְנִשְׁאָר מִחוּ כָּנוּם בְּעֲצָמוֹתָיו כַּנֶּזְכָּר לְעִיל וּבִקְדֻשָּׁה זֶה בְּבַחֲיִנַת שֶׁנִּמְשָׁכִין שָׁרֵשֵׁי הַדַּעַת אֶל הָאֶתְרוֹג וְעֵינִן בְּכּוֹנּוֹת (שֶׁעַר הַפְּנוּנוֹת סָפָה ה) סוּד אֶתְרוֹג וְלוֹלֵב עֵינִן שָׁם וְלִבְאֵר קֶצֶת כִּי עֵקֶר הַפְּנוּנָה לְהַמְשִׁיךְ אֶל הָאֶתְרוֹג שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת מַלְכוּת הַמַּחֲ שֶׁבְּגוֹף דְּהֵינּוּ הַחֲסָדִים שֶׁבְּי"ו קְצוֹת אֵךְ אִי אֶפְשָׁר שִׁיחֲנוּ הָאֶרֶץ אֶל הָאֶתְרוֹג כִּי אִם עַל-יְדֵי שֶׁמֶקְבָּלִין הָאֶרֶץ מִשָּׁרֵשֵׁי הַמַּחֲ דְּהֵינּוּ מִשָּׁרֵשֵׁי הַחֲסָדִים שֶׁבִּדְעַת שֶׁזֶהוּ סוּד הַנֶּעֱנוּעִים עֵינִן שָׁם נִמְצָא שֶׁעֵקֶר הָאֶרֶץ הָאֶתְרוֹג בְּבַחֲיִנַת מַלְכוּת עַל-יְדֵי שֶׁנִּתְרַבֵּין וּמֵאִירִין בְּבַחֲיִנַת הַמַּחֲ שֶׁבְּי"ו קְצוֹת עַל-יְדֵי שֶׁנִּמְשָׁךְ אֵלֶיָּהֶם הָאֶרֶץ הַמַּחֲ שֶׁבְּרֵאשִׁי כַּנֶּ"ל וְזֶה בְּבַחֲיִנַת הַנֶּ"ל רַק שָׁם הוּא נֶעֱרַר מִפָּשׁ וְנִשְׁאָר מִחוּ כָּנוּם בְּעֲצָמוֹת וְלֹא עָלָה לְמַעְלָה אֶל הַמַּחֲ כַּנֶּ"ל, וְכֵאֵן בִּקְדֻשָּׁה הָאֶרֶץ הָאֶתְרוֹג עַל-יְדֵי שֶׁמֶמְשִׁיכִין בְּכּוֹנּוֹת הָאֶרֶץ הַמַּחֲ שֶׁבְּרֵאשִׁי לְתוֹךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תלד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

בְּחֵינַת הַגּוֹף וְנִתְרַבָּה וּמֵאִיר הַמַּחֲיִין שֶׁבַּגּוֹף וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַמַּחֲיִין
 אֶל הָאֶתְרוֹג וְהֵבִין עֵינַי שֶׁם הֵיטֵב בְּפִינֹת וְתָבִין וְזֶה בְּחֵינַת סְפָה:
 כִּי "נֶעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֶּהוּ" (הוֹשֵׁעַ י"א) אֶהְבָּה זֶה בְּחֵינַת יָמִין
 בְּחֵינַת חֲבוּק יַד יָמִין בְּחֵינַת סְפָה וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי בְּחֵינַת נֶעַר
 יִשְׂרָאֵל בְּחֵינַת נֶעַר בּוֹכָה כַּנֶּזְכָּר לְעִיל:

סֵדֶר שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ג) צָרִיךְ לַחְזוֹר אַחַר כּוֹס שְׁלֹם: (ד) מִקְבְּלוּ בְּשֵׁתֵי יָדָיו וְכַשְׁמַתְחִיל
 לְבָרֵךְ נוֹטְלוּ בִּימֵינוּ וְלֹא יִסִּיעַ בְּשִׁמְאָל: הִגָּה וְהֵינּוּ דוּקָא שְׁלֹא תִגַּע
 הַשִּׁמְאָל בְּכוֹס אֲבָל אִם נוֹתֵן הַשִּׁמְאָל תַּחַת הַיָּמִין לְסִייעָה מוֹתֵר (כ"י בִּשְׁם
 שְׁבוּלֵי הַלֶּקֶט) וּמִגְבִּיהוּ מִהַקְרָקַע טַפַּח אִם הוּא יוֹשֵׁב עַל גְּבֵי קְרָקַע
 וְאִם הוּא מִיֹּסֵב בְּשִׁלְחָן מִגְבִּיהוּ מֵעַל הַשִּׁלְחָן טַפַּח וְנוֹתֵן בּוֹ עֵינָיו
 שְׁלֹא יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ: הִגָּה וְעַל כֵּן אֵין לֹקַחִין כּוֹס שְׁפִיז צַר שְׁקוֹרִין גְּלוּק גְּלֹא"ז
 לְבָרֵךְ עֲלֵינוּ וּמִשְׁגָּרוּ לְאִשְׁתּוֹ שֶׁתִּשְׁתַּחֲמַנּוּ: (ה) יֵשׁ מִי שְׁאוֹמֵר שְׂאֵם
 הַמְּבָרֵךְ אֲטֵר (בְּלֵעִז מִנְצִ"ינּוּ) אוֹחֵז הַכּוֹס בִּימֵינוּ שֶׁהוּא שְׁמֵאֵל כָּל אָדָם:
 (ו) מִשְׁנַתְּנוּ לוֹ כּוֹס לְבָרֵךְ לֹא יִשִּׁיחַ הַמְּבָרֵךְ וְהַמְּסוּבִין אֵין לָהֶם
 לְהִשִּׁיחַ מִשְׁהַתְּחִיל הַמְּבָרֵךְ לֹא מִבְּעִיָּא בְּשַׁעַת שֶׁהוּא מְבָרֵךְ
 שְׁצָרִיכִין לְשִׁמוּעַ וּלְהִבִּין מֵהַ שְׁאוֹמֵר הַמְּבָרֵךְ אֵלֹא אִפִּילוּ בֵּין
 בְּרַכָּה לְבְּרַכָּה אֵין לָהֶם לְהִשִּׁיחַ וְאִם עִבְרוּ וְשָׁחוּ בֵּין בְּרַכָּה לְבְּרַכָּה
 בְּשַׁעַת שֶׁהַמְּבָרֵךְ שׁוֹתֵק מֵעֵט יִצְאוּ: (הִגָּה אִפִּילוּ אִם שָׁח הַמְּבָרֵךְ עֲצָמוֹ)
 אֲבָל אִם שָׁחוּ בְּשַׁעַת שֶׁהוּא מְבָרֵךְ לֹא יִצְאוּ: (ז) נִכּוֹן הַדָּבָר שֶׁכָּל
 אֶחָד מִהַמְּסוּבִין יֹאמֵר בְּלַחֲשׁ עִם הַמְּבָרֵךְ כָּל בְּרַכָּה וּבְרַכָּה וְאִפִּילוּ
 הַחֲתִימוֹת: הִגָּה וְיִקְדִים לְסִיִּים קִצַּת קוֹדֵם הַמְּבָרֵךְ כְּדֵי שִׁיעֲנָה אִמֵּן כַּדְלֵעִיל
 סִימֵן נ"ט. אֵין נוֹתְנִין כּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה אֵלֹא לְטוֹב עֵין (גְּמָרָא פֶּרֶק אֵלוֹ נְאֻמְרִין):
 (ח) לְעֵנִין לְשִׁאוֹל בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ מִפְּנֵי הִירָאָה אוּ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד יֵשׁ
 מִי שְׁאוֹמֵר שְׁדִינָה כְּתַפְלָה: (ט) צָרִיךְ לִישֵׁב בְּשַׁעַת שֶׁמְבָרֵךְ בֵּין אִם

היה הולך בביתו כשאכל או עומד או מיסב כשמגיע לברך צריך לישב כדי שיוכל לכוין יותר וגם לא יהא מיסב שהוא דרך גאווה אלא ישב באימה: הגה נראה לי דלאו דוקא המברך אלא ה"ה כל המסובין לא ישבו בקלות ראש אלא באימה מיהו אם לא עשה כן אפילו בירך מהלך בדיעבד יצא (רמב"ם פ"ד): (י) י"א שגם ברכת מעין שלש צריך לאמרה מיושב: (יא) אם היה מהלך בדרך ואוכל א"צ לישב ולברך לפי שאין דעתו מיושבת עליו: (יז) אסור לברך והוא עוסק במלאכתו:

סימן קפד (א) מי שאכל במקום אחד צריך לברך קודם שיעקור ממקומו: (הגה ועיין לעיל סימן קע"ח) ואם יצא ממקומו ולא בירך אם היה במזיד יחזור למקומו ויברך ואם בירך במקום שנזכר יצא. הגה ודוקא לדעת הרמב"ם אבל לדעת הרא"ש דס"ל דאף בשוגג יחזור למקומו לכתחלה במזיד אף בדיעבד לא יצא (טור) ואם היה בשוגג להרמב"ם יברך במקום שנזכר ולהר"ר יונה והרא"ש גם הוא יחזור למקומו ויברך: (ב) בד"א כשאין לו פת עוד אבל אם יש לו פת עוד יאכל במקום השני מעט ויברך רק שלא יהא רעב מאכילה ראשונה: (ג) י"א שכל שבעת המינים טעונים ברכה לאחריהם במקומם ויש אומרים דחמשת מיני דגן דוקא (ועיין לעיל סימן קע"ח סעיף ה'): (ד) אכל ואינו יודע אם בירך ברכת המזון אם לאו צריך לברך מספק מפני שהיא מן התורה: (ה) עד אימתי יכול לברך עד שיתעכל המזון שבמעיו וכמה שיעורו כל זמן שאינו רעב מחמת אותה אכילה ומשעה שהתחיל להיות רעב אע"פ שלא נתעכל עדיין לגמרי כנתעכל לגמרי דיינינן ליה וכן נמי לענין אכילת פירות ושתיית יין אם אינו רעב ולא צמא ותאב לאותם פירות יברך אם אינו יודע לשער אם נתעכלו: (ו) שיעור

אכילה לברך עליה ברכת המזון בכזית:

סימן קפה (א) ברכת המזון נאמרה בכל לשון: (ב) צריך שישמיע לאזניו מה שמוציא בשפתיו ואם לא השמיע לאזניו יצא ובלבד שיוציא בשפתיו:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלוֹת הַיּוֹמֵי:

תקב: ובכן באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, מושל בכל, אשר בראת עולמך ברצונך הטוב, בשביל ישראל עמך, כדי שיקבלו ישראל את התורה, ועל ידי זה יזכו למשל בך כביכול, כמו שכתוב: "צדיק מושל יראת אלקים" וכתוב: "ישראל ממשלותיו" על כן אותך אדרש אותך אבקש, לפניך אתחנן, לפניך אשתטח בקידה בכריעה בהשתחויה, בכפיפת ראש בכניעת חיל, באימה ביראה ברתת וזיע בלב נשבר ונדכה, נאנח ונדכא, ממשך וממרט צור ישראל וקדושו, גואל ישראל, רחם עלינו למען שמך וזכנו בהסדיך העצומים להתקרב ולהתקשר לצדיקים האמתים, שהם שרש כלליות נשמות ישראל ותזכני לדבר עמם פה אל פה, ולשמע מפיהם הקדוש דבורים קדושים וידברו על לבי דברים המתישבין על הלב ואזכה לקשר את לבי, לדברי פיהם הקדושים לנקדתם הקדושה ותמשל ותאיר נקדתם הקדושה מפיהם ללבי ועל ידי זה יתבטל מלבי כל התרפות לב וכל הערלת לב וכל העקמימיות שבלב, ויהיה לבי ישר עם ה' תמיד:

תקג: ובכן תזכני לדבר עם כלליות ישראל עם קדשך בתורה ועבודה ויראת שמים, עד שאזכה לקבל הארה טובה והתעוררות להשם יתברך מכל הנקודות הקדושות שיש בכל אחד ואחד מישראל מה שאין בחברו ונזכה שיהיה אהבה ושלוש גדול בין כל ישראל עמך וכל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים עד

שְׁכַלְנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל נְהִיָּה נְכַלְלִים זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַּ וְרַעוּת וְכָל אֶחָד יִקְבֹּל מִחֵבְרוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְהַשִּׁיב יְתִבְרַךְ מִנְקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בְּחֵבְרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְנִקְבֵּל זֶה מִזֶּה, וְנִעֲזָרֵר זֶה אֶת זֶה לְעִבּוּדְתְּךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ:

תקד: ותזכני ברחמיך הרבים אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל שנזכה כל אחד ואחד לדבר בינו לבין קונו ונעזרר לבנו ליראת שמים ונזכה תמיד לפרש שיחתנו לפניך בכל יום ויום בלשון שמדברים בו, ברחמים ותחנונים גדולים, ובדברי רצויים ופיוסים הרבה, ובטענות ואמתלאות נכונות, ובהתעוררות גדול באמת, ובדברי חן ותחנונים, עד שנזכה לקשר לבנו אל הנקדה הקדושה שיש בנו שהיא בחינת "צדיק מושל" ונזכה להעתיר הרבה לפניך, ולהרבות מאד בכל יום ויום בשיחה זו תפלה ונזכה לומר לפניך בכל יום ויום כמה וכמה תחנונות ובקשות וודוים ותפלות והפצרות ונתחזק ונתאמץ בתפלה ותחנונים בכל עז ותעצומות ואל נתן דמי לך עד שתחננו נקרא אליך עד שתענינו עד שנעזרר רחמיך האמתיים עלינו ונזכה לנצח אותך בתפלתנו ותחנותינו ושיחתינו, שתשיב פניך אלינו ותרחמנו, ותשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש:

תקה: ותזכני שיאירו בנו כל השלשה נקדות הקדושות הללו שהם הארת הנקדה הקדושה של הצדיק הדור האמתי, והארת הנקדה הקדושה של כלליות ישראל עמך מאחד לחברו, שכל אחד יאיר בחברו הארת הנקדה הקדושה שיש בו מה שאין בחברו, והארת הנקדה הקדושה של כל אחד בעצמו שכל אחד יקבל מניה וביה מהנקדה הקדושה שיש בו שתאיר מפיו ללבו על ידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה ושיחה ותחנה ובקשה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְעַל יְדֵי כָּל זֶה נִזְכָּה שִׁיאִיר הָאֶרֶת צְדִיק יְסוּד
עוֹלָם בְּלִבּוֹ וְנִזְכָּה שִׁיתְקַיֵּשׁ לְבַבּוֹ בְּאֶמֶת בְּקִשְׁר אַמִּיץ וְחֶזֶק
לְעוֹלָמִי עַד לְאוֹר שְׁלֹשָׁה נְקֻדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הִלְלוּ אֲשֶׁר שָׁם אוֹר
הָאֱהָבָה וְהַחֶסֶד הַקְּדוּשׁ שׁוֹרָה עַד שִׁיתְבַּטֵּל עַל יְדֵי זֶה כָּל הַחֲרָפוֹת
הַשׁוֹרִין עַל הַלֵּב הַנִּקְרָאִין עָרְלֹת לֵב שְׁבִירַת לֵב שֶׁהֵם כָּל הַתְּאֵאוֹת
רְעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וְאִזְכָּה שִׁיטָּהֵר לְבִי בְּאֶמֶת מִכָּל
הָעֲקָמִימִיּוֹת שְׁבַלְבּ וּמִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת שְׁבַלְבּ וּמִכָּל רַע הַלֵּב
וְתַעֲזֹרְנִי לְשִׁבְר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאֵאוֹת רְעוֹת וְכָל הַהַרְהוּרִים רָעִים וְכָל
מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וְכָל מִינֵי בְּלִבוּלִים, וְכָל מִינֵי פְּסֻלֹת וְעֲכִירוֹת
שְׁבַלְבּ, עַד שְׁאִזְכָּה לְלֵב טָהוֹר לְלֵב קְדוּשׁ, לְלֵב טוֹב, לִישֵׁרוֹת לֵב
בְּאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ כְּרִצּוֹנָךְ וְכְרִצּוֹן הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים וַיְהִיָּה לְבִי יִשָּׁר
עִם ה' תָּמִיד עַד שְׁאִזְכָּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ וּלְהַכִּיל בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב
וּבְאֱהָבָתְךָ הַגְּדוֹלָה תְּכַסֶּה עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְעַל כָּל
פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אֱהָבָה" וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְתִאָּסֵף אֶת חַרְפֹּתֵנוּ וּמַעֲתָה תִּהְיֶה בְּעִזְרָנוּ
שְׁלֹא נִחַטָּא עוֹד לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוּגְג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרִצּוֹן
וְתִצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי פְּגָמִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב
בְּאֶמֶת: